

Életének 87. évében csütörtökön elhunyt Psota Irén, a nemzet színésze, a Madách Színház kétszeres Kossuth-díjas és kétszeres Jászai Mari-díjas színművésze - közölte a színház az MTI-vel.

Mint írták, a művésznő hosszan tartó betegség után, szívelégtelenség következtében, álmában hunyt el.

Psota Irént a Madách Színház, az Emberi Erőforrások Minisztériuma és a Fővárosi Önkormányzat is saját halottjának tekinti, temetéséről később intézkednek.

Psota Irénnel a magyar színháztörténet és a színház legendás színésznője távozott. Klasszikus és kortárs drámák, vígjátékok és musicalek főszerepeinek tucatjait játszotta el, minden műfajban és minden szerepében kiemelkedőt alkotott, a színpadon és a magánéletben is rendkívüli hatással volt a kollégáira és a közönségre. Egyedi orgánuma és megjelenése különlegessé tette a legkülönlegesebbek között - hangsúlyozza a színház a méltatásban.

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma az MTI-hez eljuttatott közleményében Psota Iréntől egy idézetével búcsúzik. "Mindent óriási energiával csinállok, különben nem volna értelme. Engem a szerelmek, sikerek, kalandok, az örültségek, a lángolások éltetnek. Meghalok és újjászületek. Mennybe megyek, aztán a pokolba. A végletek embere vagyok" - mondta magáról Psota Irén.

Tarlós István főpolgármester közleményben tudatta, hogy mély fájdalommal vette tudomásul Psota Irén halálhírét. "A színésznő halálával a fővárost és a színésztársadalmat pótolhatatlan veszteség érte. Psota Irént, aki 2014-ben lett Budapest díszpolgára, a Fővárosi Önkormányzat saját halottjának tekinti" - olvasható a közleményben.

Psota Irén 1929. március 28-án született Budapesten. Gyermekkorától a színészi pályára készült. 1952-ben végzett a Színművészeti Főiskolán és azonnal a Madách Színházba szerződött, ahol olyan legendás művészekkel játszott együtt, mint Tolnay Klári, Kiss Manyi, Pécsi Sándor, Márkus László, Mensáros László és Gábor Miklós. 1980 és 1982 között a Népszínház, majd a Nemzeti Színház művésze volt, 1990-ben visszatért a Madách Színházba, amelynek visszavonulásáig tagja maradt.

A színházi adattár szerint 127 színházi bemutató fűződik a nevéhez, számtalan filmben és tévéjátékban játszott. Három nagylemeze jelent meg. Gazdag és színes pályájáról három könyvet is írt. Az utolsó, 2008-ban megjelent művének címe: Csak a halálom előtt olvasható el, de siess!

Utolsó színházi munkája Psota, Psota, Psota! című önálló estje volt a Madách Színházban. A 80. születésnapja után, 2009. április 11-én játszott utoljára, aznap vonult vissza a színpadtól.

Munkásságának elismeréseként 1959-ben és 1962-ben Jászai Mari-díjjal tüntették ki, 1976-ban lett érdemes, 1982-ben kiváló művész. A Kossuth-díjat is két alkalommal kapta meg: 1966-ban és 2007-ben. A Halhatatlanok Társulatának 1996 óta volt tagja, 2000-től volt a nemzet színésze.

MTI/pinkvanilla.hu